

Nimeni nu e singur pe pământ

Adrian Păunescu

Nimeni nu e singur pe pământ,
Cineva în grija lui îl are,
Nici cei singuri-singuri nu mai sunt
Dacă are umbră fiecare.

Singur stai în casă și gândești
Că ești singur fără mântuire,
Dar în pragul casei părintești
Se aude-un greierat subțire.

O scrisoare-ți foșnește-n mâini,
Un poștas la ușa ta mai bate,
Latră-n depărtare niște câini,
N-ai să mai cunoști singurătate.

Asta este boala cea mai grea,
Dar de ea instantaneu se scapă,
Când în plânsa sete, cineva
Îți aduce un pahar cu apă.

Umbre jos și norii sus pe cer,
Cai păscând și soarele în scapăt,
Om stingher în drum spre om stingher
Nimeni nu e singur pân' la capăt.